

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/67/2014
Identifikačné číslo spisu: 4313010599
Dátum vydania rozhodnutia: 20.01.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:4313010599.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. januára 2015 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného S. K. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 2T/82/2013, o dovolaní obvineného S. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To 16/2014 z 18. marca 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného S. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Levice, sp. zn. 2T/82/2013, z 20. januára 2014 bol obvinený S. K. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

- na základe policajnej akcie s názvom „Prach“, v priebehu ktorej bolo počas cesty mestom Levice dňa 14. decembra 2012 v čase o 17:30 hod. na ulici Tekovskej v Tlmačoch, okres Levice, zastavené motorové vozidlo, v ktorom sa okrem iného nachádzal aj V. Y., narodený XX. Z. XXXX v X., ktorý mal u seba vo vnútornom vrecku bundy 2 ks injekčnej striekačky so zataveným koncom o objeme 20 ml so zrezaným zeleným piestom, ktoré obsahovali kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 30,662 g obsahujúci účinnú látku metamfetamín (pervitín), pričom následne toto množstvo zodpovedá približne 400 obvykle jednorázovým dávkam drogy, ktoré boli určené na ďalšiu distribúciu a to okrem iného aj pre obžalovaného S. K., ktorý bol s ním v ten deň už vopred dohodnutý, že si od neho kúpi presne nezistené množstvo drogy, pričom S. K. si takto pravidelne asi dvakrát do týždňa obstarával od V. Y. metamfetamín, ktorý v období od júna 2012 do 14. decembra 2012 následne predával v pravidelných intervaloch za sumu 10 Eur - 20 Eur za jednu dávku, viacerým osobám na základe telefonického kontaktu v Leviciach a okolí a najmä O. E., S. N., H. S., X. G., Z. G., S. N., L. G. a ďalším, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných

látkach v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Súd prvého stupňa podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1/ Tr. zák. nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obvinenému trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu Nokia 6300, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X bez SIM karty, mobilného telefónu Nokia 6600i-1 c, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X so SIM kartou spoločnosti O2 č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, mobilného telefónu Nokia E51-1, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou spoločnosti O2 č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, mobilného telefónu Samsung GT-E1080i, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X bez SIM karty, mobilného telefónu Mio A701, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX bez SIM karty, mobilného telefónu Nokia 3220, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou s odstránenými údajmi o SIM karte, okrasného skleneného podnosu o rozmere 25x15 cm, rolky alobalovej fólie, nachádzajúcich sa v úschove ORPZ, Odboru kriminálnej polície Levice pod ČVS: ORP-589/0VK-LV-2012, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

Súd prvého stupňa podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Levice, sp. zn. 3T/214/2012, zo dňa 16. novembra 2012, právoplatným dňa 23. januára 2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Odvolanie obvineného S. K. Krajský súd v Nitre uznesením, sp. zn. 2To/16/2014, z 18. marca 2014, podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/16/2014, z 18. marca 2014 podal obvinený S. K. prostredníctvom obhajcu dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Obvinený poukázal na skutočnosti, ktoré prvostupňový súd, ale ani odvolací súd pri ukladaní trestu nezohľadnili a to, že v súčasnosti sa na obvineného hľadí ako keby nebol odsúdený, k spáchaniu skutku sa priznal a tento úprimne oľutoval, napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, trestný čin spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných a rodinných pomerov, ktoré si nespôsobil sám, je otcom maloletého dieťaťa, o ktoré sa osobne stará, o ktoré sa jeho vlastná matka nestará. Obvinený tiež uviedol, že zdravie rodičov je podlomené a je dôvodná obava, že títo nebudú schopní zabezpečiť ďalšiu riadnu starostlivosť o maloletú, preto má záujem čo najskôr osobnú starostlivosť o maloletú prevziať. V závere obvinený uviedol, že drogy začal od dodávateľa brávať vo väčšom množstve, nakoľko tento na neho naliehal, pričom dodávateľovi za drogy nevedel zaplatiť, nakoľko predaj drog mu nezabezpečoval žiaden zisk, pretože zisk z predaja vždy použil na nákup ďalšieho tovaru.

Obvinený má za to, že prvostupňový súd ako aj súd odvolací, pri rozhodovaní o výške uloženého trestu pochybili, keď neaplikovali ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, hoci na to boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky umožňujúce použitie tohto hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený S. K. v dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 odsek 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. v neprospech obvineného, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutia - rozsudok Okresného súdu Levice, sp. zn. 2T/82/2013, zo dňa 20. januára 2014, ako aj uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/16/2014, zo dňa 18. marca 2014 a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu v Leviciach prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a prejednal.

K dovolaniu obvineného S. K. sa prokurátor Okresnej prokuratúry Levice nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným S. K. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i), Tr. por. len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutočnosť, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v tzv. skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní, ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť, bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Len opačný prípad, nesprávna subsumpcia (podradenosť), odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Nie je možné, s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

V súvislosti s dovolacím dôvodom obvineného, že súdy neaplikovali ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, najvyšší súd uvádza, že moderačné ustanovenie § 39 Tr. zák. je síce hmotnoprávne, ale fakultatívneho charakteru, ktoré sa svojou povahou a významom primkyna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. a tieto dopĺňa. Na rozdiel od ustanovení kogentnej povahy akými sú napr. ustanovenia § 41, § 42 Tr. zák. o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu alebo ustanovenie § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne a viažu sa k rozhodovaniu o treste, ho nemožno poradiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd nie je oprávnený prehodnocovať uložený trest z pohľadu jeho prísnosti.

Je v kompetencii príslušného súdu rozhodnúť, aký druh trestu a v akej výmere v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, s prihliadnutím na zásady ukladania trestov, je pre obvineného primeraný, preto použitie, resp. nepoužitie zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá, ani nemôže založiť

žiadny z dovolacích dôvodov.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.